

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XLVIII. Gregorii Papae I. Ad Iadertinos. Hortatur vt a Maximi praeuaricatoris communione abstineant, & ab illis sacramenta percipiant qui Maximo non communicarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

autem monasterio congregationem seruorum Dei, sicut prædictus Ioannes petiit, & nunc esse, & cum Dei gratia semper volumus permanere. Calicem vero, quem sibi a fraternitate vestra ablatum innotuit, ei, si ita est, restituere festinate. Hæc ergo sanctitas vestra ita studeat adimplere, vt denuo ad nos prædictus portitor pro hac causa necessitatem remeandi non habeat.

EPISTOLA XLVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD LEONEM EPISCOPVM FANENSEM.

De schismaticis ad vnitatem ecclesiæ redeuntibus.

Gregorius Leoni episcopo Fanensi.

SICVT schismatici prauo studio perdurantes obiurgandi detestandique sunt, sic ad sinum matris ecclesiæ redeuntibus consolandi, & nihilo minus refouendi. Quia igitur Ioannes religiosus præsentium lator recepta ratione ad vnitatem sanctæ ecclesiæ ab errore Istricorum Deo miserante conuersus est, eapropter fraternitatem vestram hortari præuidimus, vt eum salua ratione habere debeat in omnibus commendatum, atque suo fauore protegere. Cui etiam, ne possit post conuersionem alicui necessitati succumbere, aliquid de ecclesia illi præuidimus annis singulis consulendum. Quia ergo vestræ sanctitati se summopere petiit commendari, prouidendum vobis pro vestra mercede est, vt, sicut diximus, vestris in omnibus solatiis fulciatur.

EPISTOLA XLVIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD IADERTINOS.

Hortatur vt a Maximi præuaricatoris communione abstineant, & ab illis sacramenta percipiant qui Maximo non communicarunt.

Gregorius presbyteris, diaconibus, & clero, nobilibus, ac populo, Iaderæ consistentibus, & militibus qui Maximo præuaricatori communicauerant.

PERVENIT ad me quosdam vestrum, ignorantia vel necessitate deceptos, his qui ab apostolica sede culpa,

sicut nostis, exigente, communione priuati sunt communicasse; quosdam vero se salubri discretionē, protegente Domino, suspendisse; & quantum de constantibus gaudeo, tantum de deuiantibus ingemisco; quoniam sacræ communionis mysteria, quæ ad absolutionem nobis diuina pietate concessa sunt, in detrimentum magis suæ animæ perceperunt. Et quia sicut vobis omnipotens Deus innotescat vehementer, caritati vestræ medullitus & ex toto corde compatiatur, paterno affectu obtestor atque suadeo, vt ab illicita communione se quisque suspendat, & quos apostolica sedes in communionis suæ consortium non recipit omnino refugiat, ne inde reus ante conspectum æterni iudicis vnde poterat saluari consistat.

Comperi autem quod quidam peruersæ mentis homines Eadem fere in epist. 26. eiusdē lib. illic insinuare conati sunt, quia ego contra Maximum quodam odio mouear, & non ea quæ canonica, sed ea potius quæ furoris sunt exequi concupiscam. Sed absit hoc, absit a sacerdotali animo, vt in qualibet causâ priuato zelo moueatur. Ego vero populo in illis partibus consistenti, ac meæ animæ prouidens, & omnipotentis Dei iudicium pertimescens, causas eiusdem Maximi exquiri volo, & cum omni sinceritate reuelante Domino quod est canonicum definire. Cui quoniam frequenter scripsimus, vt non prius sacra Missarum solennia celebraret, quam causam eius potuissimus agnoscere, alioquin esset communione priuatus, & ex hoc iam superbix ipsius culpa in aperto monstratur, quod sapius, sicut dixi, admonitus vt ad nos veniret, diuersis excusationibus renititur, refugit, metuit. Vnde ergo trepidat, si eum de his quæ dicta Grat. 11. q. 3. c. Rogo. sunt conscientia non accusat? Hæc ergo cognoscentes, postquam vobis nullam de ignorantia excusationem assumere potestis; rogo, hortor & moneo, vt prohibita vos communionis consortio per omnia suspendatis, nec cuiquam sacerdoti, suprascripto Maximo communicanti, contra animam suam quisquam vestrum communicare præsumat. Quia tamen audio, sicut præfatus sum, quosdam vestrum ignorantia lapsos, quosdam etiam ad communicandum violenter esse oppressos, omnipotentem Dominum deprecor, vt & eos, qui huic prauitati minime consenserunt, perpetua gratiæ suæ protectione custodiat,

& optata eis largitate respondeat. Et illos, quos aut studium, aut ignorantia, aut alia quælibet causa traxit in culpam, ab omni reatu peccatorum, atque ab omnibus vinculis alienæ obligationis absoluat, omnibusque in præsentī vita protectionis suæ gratiam tribuat, & nos de vobis in æternā patria gaudere concedat. Vt igitur hæc vobis intercessio apud Deum Salvatorem nostrum proficiat, adhortationibus nostris pro animæ vestræ salute obedientiam exhibete, & ab illis sacram communionem percipite, quos se ab antedicti Maximi communione abstinuissē vel abstinere cognoscitis.

EPISTOLA XLIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD VRBICVM ABBATEM SANCTI HERMETIS.

De Agathone suscipiendo, si eius quoque vxor
fieri monialis voluerit.

*Gregorius Urbico abbati monasterii sancti Hermetis, quod
in Panormo situm est.*

Grat. 27. q.
2. c. Quia
Agatho.

QVISQVIS in diuina inspiratione compunctus relictis sæculi huius actionibus ad Deum conuerti festinat, ita & cum caritate suscipiendus est, & blandis per omnia consolationibus refouendus, vt in ea quam elegit, Deo adiuuante, delectetur modis omnibus conuersatione persistere. Quia igitur Agatho præsentium lator in monasterio dilectionis tuæ conuerti desiderat, hortamur, vt cum omni eum dulcedine dilectioneque suscipias, atque ad æternam vitam eius desiderium assidua adhortatione succendas, & circa animæ ipsius salutem diligenter studeas esse sollicitus, quatenus dum in Dei nostri seruitio te admonente deuota mente perstiterit, & illi profit sæculum reliquisse, & tibi eius conuersio proficiat ad mercedem. Quem tamen ita suscipiendum esse cognosce, si & vxor ipsius similiter conuerti voluerit. Nam dum vnum vtrorumque corpus coniugii copulatione sit factum, incongruum est partem conuerti, & partem in sæculo remanere.